

Szócs Géza

Testem, ezt az üvegtestet

A lélek halhatatlanságáról

MERT AZ EMBER VILLANYKÖRTE!

*becsavarja őt az Isten
valamilyen foglalatba
valamilyen áramkörbe:*

*becsavarja őt a sorsba.
Becsavarja őt a létbe.*

*Lélek, lélegzet, áram!
áram! áramlás! élet!*

*mint égőben az áram,
bennem is ég a lélek.*

*Meddig élhet egy körte?
S vajon én meddig élek?*

S ha majd engem...

ha majd ezt a....

hogya ezt az üvegtestet....

hogya minket – így a körték –

mert milyen a körte sorsa:

ha valakik összetörték,

– így töpreng a körte énje –:

vajon mi lesz velem akkor?

Halhatatlan-e a lélek?

Föltámadhat-e a körte?

*Haladó a villanykörte.
ÖRÖK CSAK AZ ÁRAM ÚTJA
ÁRAMKÖRBŐL ÁRAMKÖRBE.*

